

Làm mới phần mở bài cho tác phẩm "Vợ chồng A Phủ" của Tô Hoài

Mở bài 1:

Tác phẩm văn học chỉ có giá trị khi đó là tiếng lòng của người nghệ sĩ, là nơi kí thác những nỗi niềm tâm sự, sự trăn trở, suy tư, những nỗi đau, bi kịch của nhân sinh, từ đó nhân danh con người mà đấu tranh với những thế lực xấu xa, đen tối để bảo vệ quyền sống của con người. Thử hỏi nếu không có sự gắn bó tình cảm đặc biệt đối với mảnh đất và con người Tây Bắc, liệu Tô Hoài có thể viết nên thiên truyện "Vợ chồng A Phủ" lấp lánh tình người, rạo rực sức sống mãnh liệt như vậy? Nhà văn đã viết về họ bằng tất cả tài năng, tâm huyết, niềm tin mãnh liệt vào phẩm chất tốt đẹp tiềm tàng trong những con người "mặc bộ đồ tồi tở" nhưng tâm hồn không "tôi tở". Cùng với đó là thái độ bất bình, căm phẫn trước sự thống trị, áp bức của bọn thực dân chúa đất. Điều đó được kết tinh đậm nét trong + Vấn đề nghị luận

Mở bài 2:

Trong vở kịch Vũ Như Tô, Nguyễn Huy Tưởng đã nói : "Nghệ thuật mà không gắn liền với đời sống thì nó chỉ là những bông hoa ác mà thôi". Nam Cao cũng từng tâm niệm: "Nghệ thuật không cần phải là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật không nên là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật chỉ có thể là tiếng đau khổ kia thoát ra từ những kiếp lầm than". Đến với truyện ngắn "Vợ chồng A Phủ" của nhà văn Tô Hoài - một trong những nhà văn làm nên mùa gặt ngoạn mục của văn học Việt Nam thế kỉ XX, ta càng thấy rõ mối quan hệ giữa nghệ thuật đích thực và hiện thực cuộc sống. Tác phẩm là kết quả của chuyến đi thực tế dài tám tháng trời đến vùng Tây Bắc của Tô Hoài. Chuyến đi đó đã giúp văn nhân có thể cảm nhận được nỗi khổ đau, bất hạnh của những người lao động nghèo trên vùng núi cao Tây Bắc. Để từ đó ông đặt trọn tình yêu, niềm tin, sự trân trọng, ngợi ca những phẩm chất tốt đẹp, cao quý của những con người "mặc bộ đồ tồi tở" nhưng tâm hồn không "tôi tở"...+ Vấn đề nghị luận.

Mở bài 3:

Ta từng xót xa, thương cảm trước những trang đời đắm lệt của nàng Kiều, từng ai oán cho hoàn cảnh bất hạnh mà người con gái Nam Xương từng gánh chịu. Có lẽ kiếp “hồng nhan bạc phận” là thế! Vậy nên, khi đến với “Vợ chồng A Phủ” của nhà văn Tô Hoài – một trong những nhà văn làm nên mùa gặt ngoạn mục của văn học Việt Nam thế kỉ XX, ta cũng không tránh khỏi cảm giác xót thương trước số phận của cô Mị. Câu chuyện về người con gái tội nghiệp, bất hạnh – Mị đã làm ta rung lên những nhịp đập thốn thức. Đương ở độ tuổi đẹp nhất của đời người con gái nhưng Mị phải chôn vùi cuộc đời mình trong căn phòng tối tăm, u ám của chế độ phong kiến miền núi tàn bạo. May thay, sức sống của mùa xuân đã đánh thức khát khao sống mãnh liệt tiềm tàng trong trái tim người phụ nữ ấy.

Bài viết gốc: <https://chuyentauvanhoc.edu.vn/lam-moi-phan-mo-bai-cho-tac-pham-vo-chong-a-phu-cua-to-hoi>